

Ավետիք Իսահակյան

Ամալի մովը ընկավ ծովը

Ամալի մովը ընկավ ծովը՝
Շափաղ դիպավ քարափին.
Կըշընկշընկա սուսան – հովը.-
Ես նըստեր եմ ծովափին:

Վազեց մարալն դուման – սարեն,
Ծովում լողցավ ու արծավ,
Վազեց աղբերս թըշնամու դեմ՝
Գիշերն անցավ, չըդարձավ:

Ջա՛ն, մարա՛լ ջան, ասա՛ էսօր
Աղբերս ո՞ւր ա, - չե՞ս տեսեր,
Նեղն է՞ ընկեր, հասնիմ էնոր,
Մեշքըս դեմ տամ քանց ժեռ – լեռ...

1896
Երևան